

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. május 12.

XVII. évfolyam 19. szám

Húsvét 4. vasárnap

„Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten”

Egyházközségünk hirdetése:

Május 12. Húsvét 4. vasárnap:

08:00 – Élő Családtagok

10:00 – +Domokos

11:00 – Gyermekes szülőknek

19:00 – +Árpád és Julianna

A szentmise olvasmányai:

ApCsel 13,14.43-52

Zsolt 99

Jel 7,9.14b-17

Jn 10,27-30

Május 13. Húsvét 4. hét hétfő:

Fatimai Boldogságos Szűz Mária

06:30 – Élő Bálint

Május 14. Húsvét 4. hét kedd:

06:30 – Élő Magdaléna

Május 15. Húsvét 4. hét szerda:

06:30 –

Május 16. Húsvét 4. hét

csütörtök:

*Nepomuki Szent János áldozópap
és vértanú*

06:30 – +János és Anna

*18:30-19:30 - Szentségimádás a
templomban*

Május 17. Húsvét 4. hét péntek:

18:00 -19:00 - gyóntatás

19:00 – +András

Május 18. Húsvét 4. hét

szombat:

17:00 - Gyermekes szülőknek

19:00 – Élő és + Családtagok

Május 19. Húsvét 5. vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Domonkos

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és + tagjai

**Gyermekes szülőknek szánt
misék**

május 12. vasárnap 11 óra

május 18. szombat 17 óra

június 2. vasárnap 16 óra

tanévzáró mise Makkosmárián

Meghívó

Május 16. csütörtök 19 óra

Kálvin-terem

**Hunyadi Mátyás és a török
kérdés**

címmel tart előadást

dr. Darkó Jenő

a történettudományok

kandidátusa

Szeretettel várunk minden

érdeklődőt

2x1% felajánlása

A NAV elkészíti adóbevallásunkat de a 2x1%-ról nekünk kell rendelkezni évről évre.

Fontos, hogy akinek a kedvezmények miatt 0 az adója, az rendelkezzen egyházunk javára. Az egyház támogatásába beszámít a rendelkező személyek száma.

**A Magyar Katolikus Egyház
technikai száma: 0011**

A Prohászka Ottokár Alapítvány tisztelettel kéri, hogy személyi jövedelemadójának második egy százalékaival ebben az évben is támogassa. A Prohászka alapítvány adószáma: 19177232-1-13

Egyházközségi hozzájárulás
már fizethető 2019-re: az újságos pulton található postai csekken vagy átutalással (CIB Bank 10701180-47037009-51100005) vagy a plébánián.

**Ferenc pápa szerdai
beszéde: Vidám és ne
besavanyodott szeretettel
tegyünk jót!**

Május 8-án délelőtt, a szerdai általános kihallgatás keretében a Szentatya a háromnapos bulgáriai és észak-macedóniai látogatására tekintett vissza, azt ismertette a Szent Péter téren egybegyűlt hívőknek.

Tegnap késő este érkeztem vissza háromnapos bulgáriai és észak-macedóniai apostoli utamról. Hálát adok Istennek, amiért megadta nekem e látogatások lehetőségét, és ismételten kifejezem hálámat a két ország állami vezetőinek, akik szívélyesen és nyitottan fogadtak. A püspököknek és az egyházi közösségek vezetőinek pedig nagyon köszönöm azt a meleg szeretetet és áhítatot, amellyel zarándoklatomat kísérték.

Bulgáriában Szent XXIII. János élő emlékezte vezetett, akit 1925-ben apostoli vizitátorként, majd pápai delegátusként küldtek abba az országba. Jóakarátának és lelkipásztori szeretetének példáját követve találkoztam azzal a néppel, és arra hívtam, hogy legyen híd Közép-, Kelet- és Dél-Európa között; a „Pacem in terris” mottóval mindenkit arra hívtam, hogy a testvériség útján járjon; és ezen az úton örömmre szolgált, hogy egy újabb lépést tehettem előre azáltal, hogy találkoztam a bolgár ortodox egyház pátriárkájával, Neofittal, és a szent színódus tagjaival. Nekünk,

keresztényeknek ugyanis az a hivatásunk és küldetésünk, hogy az egység jele és eszköze legyünk, és akkor tudunk ilyen eszköz lenni, ha a Szentlélek segítségével azt, ami összeköt bennünket, eléje helyezzük annak, ami elválasztott vagy még ma is elválaszt bennünket.

A mostani Bulgária egyike a Szent Cirill és Metód által evangelizált földeknek. Szent II. János Pál Szent Benedek mellé Európa társvédőszentjeinek nevezte ki őket. Szófiában, a patriarkális Szent Alexandr Nyevszkij-székesegyházban imádkoztam a szent testvérpár ikonja előtt. Ők, akik a görög Szalonikiből származtak, kreatívan használták fel kultúrájukat arra, hogy a keresztény üzenetet a szláv népek felé közvetítsék; új ábécét alkottak, mellyel szláv nyelvre fordították le a Bibliát és a liturgikus szövegeket. Ma is szenvedélyes és kreatív evangelizálókra van szükség, hogy eljusson az evangélium azokhoz, akik még nem ismerik, és hogy az újból megöntözze a földeket, ahol az ősi keresztény gyökerek már elszáradtak. Ebben a perspektívában ünnepeltem kétszer az eucharisziát a Bulgáriában élő katolikus közösséggel, és bátorítottam őket, hogy reményben éljenek és fakadjon élet belőlük. Még egyszer köszönetet mondok Isten ottani népéért, mely mélyeséges hitről és nagy szeretetről tett tanúságot.

Bulgáriai utam utolsó programján a többi vallás képviselőivel együtt vettem részt: a béke ajándékáért imádkoztunk Istenhez, miközben gyerekek egy csoportja égő lámpást tartott a kezében, a hit és a remény jelképeként.

Észak-Macedóniában Kalkuttai Szent Teréz anya erős spirituális jelenléte kísért, aki Szkopjében született 1910-ben, az ottani plébánián kapta meg a keresztény beavatás szentségeit és tanulta meg szeretni Jézust. Ebben a kicsiny, de a benne működő Szentléleknek köszönhetően erőteljes asszonyban azon ország egyházának és a világ egyéb perifériáin található egyháznak a képét látjuk: kicsiny közösség, mely Krisztus kegyelmével befogadó otthonná válik, ahol sokan találnak felfrissülést életük számára. Imádkoztam Teréz anya emlékművénél, ahol más vallási vezetők és szegény emberek is jelen

voltak, majd megáldottam a neki szentelt kegyhely alapkövét.

Észak-Macedónia 1991 óta független ország. A Szentszék kezdetől fogva támogatta útját, és látogatásommal főként hagyományos vendégbarátságát akartam megerősíteni, amellyel képes befogadni más nemzetiségű és vallási embereket. Elkötelezetten befogadott és támogatott sok bevándorlót és menekültet a 2015-ös, 2016-os kritikus időszakban. Jelentős mértékű ott a befogadás, nagyon nyitott a szívük. A bevándorlók nehézségeket jelentenek számukra, mégis befogadják és szeretik őket, a nehézségeket pedig megoldják. Nagy jótette ez annak a népnek. Tapsoljuk meg őket!

Intézményi szempontból Észak-Macedónia egy fiatal és kisméretű ország, amelynek széles távlatokban kell gondolkodnia, anélkül, hogy elveszítené gyökereit. Ezért jelentős dolog volt, hogy éppen ott került sor a találkozóra a fiatalokkal. különböző keresztény felekezetekhez tartozó fiúk és lányok, és másvallásúak is, például muszlimok, és valamennyiüket az a közös vágy hajtja, hogy valami szépet hozzanak ki életükből. Bátorítottam őket, hogy merjenek nagyot álmodni és vásárra vinni a bőrüket, hogy mint a fiatal Ágnes, a későbbi Teréz anya, hallják meg Isten hangját, aki az imában és rászoruló testvéreink testében szól hozzánk. Mélyen megérintett, amikor meglátogattam Teréz anya nővéreit: együtt voltak a szegényekkel, és szíven ütött ezeknek a nőknek az evangéliumi gyengédsége. Ez a gyengédség az imából és a szentségimádásból fakad. Ők mindenkit befogadnak, mindenki nővérenek, mindenki anyjának érzik magukat, és mindent gyöngédséggel tesznek. Sokszor előfordul, hogy mi, keresztények elveszítjük a gyöngédségnek ezt a dimenzióját, és amikor nincs gyöngédség, túlságosan komollyá válunk, besavanyodunk. Ezek a nők édesek a gyöngédségben, és szeretettel cselekszenek, hamisítatlan és nem képmutató szeretettel. Ellenben amikor gyengédség nélkül, szeretet nélkül jótékonykodunk, az olyan, mintha egy pohár ecetet öntöttünk volna jótettünkre. Nem, a szeretet vidám,

nem besavanyodott! Erre kiváló példát adnak ezek a nők. Isten áldja meg valamennyiüket!

A fiatalok tanúságtételén kívül Szkopjében meghallgattam a papok és a megszentelt személyek tanúságtételét is. Olyan férfiak és nők, akik odaadták életüket Krisztusnak. Előbb-utóbb megkísérti majd őket a gondolat: „Uram, mi az én kicsiny odaadásom az Egyház és a világ problémáihoz képest?” Ezért emlékeztettem őket, hogy egy kicsinyke élesztő meg tudja kelesztetni az egész tésztát, és egy kis tiszta, jól elkészített illatszer az egész környezetét be tudja illatosítani.

Ez a Jézus-Eucharisztia misztériuma, aki új élet magja az egész emberiségért. A Szkopje téren bemutatott misén – a mai Európa egyik félreeső helyén – ismét végbevittük Isten csodáját, aki kevés kenyérrel és hallal, ha megtörjük és szétosztjuk azokat, egész népsokaság éhségét csillapítja. Az ő kimeríthetetlenül szerető gondviselésébe ajánljuk azoknak a népeknek a jelenét és jövőjét, akiket ezen az úton meglátogattam. És most arra hívlak mindnyájukat, hogy kérjük a Szűzanyát, áldja meg ezt a két országot: Bulgáriát és Észak-Macedóniát.

Fordította: Tózsér Endre SP